

204.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot wijziging
van de bedragen van de schadeloosstelling en van het
pensioen van de leden van de Tweede Kamer der Staten-
Generaal.

Bij de overweging van dit wetsontwerp in de afdelingen der Kamer verklaarden meerdere leden, niet zonder bevreemding kennis te hebben genomen van de wijziging, tijdens de behandeling in de Tweede Kamer der Staten-Generaal in de redactie aangebracht.

Volgens den oorspronkelijken tekst van artikel II werd de wet „geacht in werking te zijn getreden met ingang van 1 Januari 1946”.

Blijkens het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs uit de Tweede Kamer waren verscheidene leden van oordeel, dat de terugwerkende kracht zou moeten gelden tot den datum, waarop de tegenwoordige Staten-Generaal hun werkzaamheden zijn begonnen.

In de Memorie van Antwoord heeft de Regeering verklaard, bereid te zijn „aan den ten aanzien van den dag van inwerkingtreding geuiten wensch tegemoet te komen” (vgl. t.a.p., blz. 2). Zij is echter veel verder gegaan. De „tegenwoordige” d.w.z. de „voorloopige”, wel te onderscheiden van de „oude” en van de „tijdelijke” Staten-Generaal, zijn hun werkzaamheden begonnen op den 20sten November 1945. De Regeering heeft evenwel artikel II zoodanig gewijzigd, dat het thans luidt: „Deze wet wordt geacht in werking te zijn getreden met ingang van 6 Augustus 1945.” Deze datum ligt nog ver vóór dien, waarop de „tijdelijke” Staten-Generaal hun arbeid zijn aangevangen.

Voor zoodanige wijziging nu was, naar de meening van de leden, hier aan het woord, nòch in den wensch, welke in het Voorloopig Verslag van de Tweede Kamer was geuit, nòch in eenige andere omstandigheid, een afdoenden grond te vinden.

Deze leden betreurden daarom, dat de Regeering zich niet er toe had beperkt, te voldoen aan het verlangen, in meergenoemd Voorloopig Verslag tot uitdrukking gebracht.

Eenige leden verklaarden, aan dit voorstel tot verhooging van de huidige schadeloosstelling van de leden der Tweede Kamer tot het bedrag, bij de grondwetsherziening van 1922 daarvoor vastgesteld, hun stem te zullen geven. Nochtans betreurden zij, dat verdere verhooging niet in overweging was genomen. Zij toch hadden het bedrag dier schadeloosstelling reeds destijds, gelet op den toenmaligen levensstandaard, te laag geacht. Nu deze nog aanmerkelijk is gestegen, had er huns inziens voor een voorstel van wijdere strekking alle aanleiding bestaan. Deze leden zouden het dan ook hebben toegejuicht, zoo de Regeering bepaling van schadeloosstelling op een bedrag van f 7000 of ten minste f 6000 's jaars had willen bevorderen.

Ter toelichting van dit standpunt vestigden zij er de aandacht op, dat onlangs in Groot-Britannië, trots den zorgelijken financieelen toestand ook aldaar, de schadeloosstelling van de leden van het Lagerhuis was bepaald op £ 1000 per jaar, en dat de remuneratie, welke een volksvertegenwoordiger in de Vereenigde Staten van Amerika jaarlijks geniet, nòg hooger is.

Daar de leden der Tweede Kamer deze aangelegenheid bij voorkeur niet ter sprake brengen, achtten de leden, hier aan het woord, het gewenscht, haar in de Eerste Kamer aan de orde te stellen.

Andere leden, met het voorstel der Regeering instemmende, waren van oordeel, dat in vorenstaand betoog het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zeer als beroep was beschouwd.

Aldus vastgesteld den 28sten Mei 1946.

HUSTINX.
BEUMER.
WOLTJER.
STUFKENS.
KROPMAN.

204.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOR-
TEURS over het ontwerp van wet tot wijziging van de
bedragen van de schadeloosstelling en van het pensioen
van de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Inderdaad is de Regeering bij het aanbrengen van de in het Voorloopig Verslag bedoelde wijziging verder gegaan dan de door verscheidene leden van de Tweede Kamer geuite wensch strekte. Zij heeft dat welbewust gedaan. Toen zij er zich rekenschap van gaf, dat de aanvankelijk voorgestelde datum van 1 Januari 1946 in zekeren zin een willekeurig karakter droeg, heeft zij overwogen de werking der wet op 20 November 1945 te doen ingaan. Lettende op de omstandigheid, dat ook reeds vóór dien datum de factoren, welke tot de voorgestelde verhooging aanleiding geven, aanwezig waren en dat het meerendeel der toenmalige leden der Tweede Kamer reeds voordien als zoodanig werkzaam was geweest, meende de Regeering, dat voldoende grond bestaat als datum van ingang den 6den Augustus 1945 aan te houden, den dag, waarop het Besluit Tijdelijke Staten-Generaal in werking trad. De Regeering is van oordeel, dat in het licht van alle ter zake in aanmerking komende factoren de billijkheid op deze wijze het best gediend wordt.

Zooals reeds bij de beraadslaging in de Tweede Kamer door de Regeering is uiteengezet, neemt zij het standpunt in, dat eerst bij de algeheele Grondwetsherziening de vraag onder het oog dient te worden gezien of grond bestaat, de schadeloosstelling op een hooger bedrag dan f 5000 te stellen. Hierbij zal dan ongetwijfeld mede het karakter van het lidmaatschap van de Tweede Kamer in het geding komen. In dit stadium meent de Regeering zich mitsdien van het uitspreken van een oordeel over de in het Voorloopig Verslag gehouden beschouwingen te mogen onthouden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken.

BEEL.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit antwoord aan de Kamer haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld den 1sten Juni 1946.

HUSTINX.
BEUMER.
WOLTJER.
STUFKENS.
KROPMAN.